

er sendt til Esbjerg Byraad, hedder det: Direktionen har under Henvisning til Ministeriets Cirkulære af 6. April 1900 udtalt som sin Mening, at der i Undervisningsplanen bør indføres en Bestemmelse om, at Luthers lille Katekismus med et Udvalg af passende Salmer skal benyttes paa Undervisningens andet Trin o. s. v. Det ærede Medlem vil heraf se, at man netop henviser til dette Cirkulære af 6. April 1900 for at begrunde Kravet om Undervisning i Katekismus. Jeg har her en anden Skrivelse af en tidligere Dato, men en Skrivelse, som staar i Forbindelse med den første. Disse to Skrivelser er fremkaldte ved et Forslag til en Undervisningsplan, som man havde vedtaget i Esbjerg Byraad, men som Skoledirektionen vægrede sig ved at stadfæste, netop fordi man i Byraadet havde ønsket, at Undervisningen i Religion ikke skulde ske paa Grundlag af Balslevs Lærebog eller nogen anden dogmatisk Lærebog, men paa Grundlag af Bibelhistorien. Da denne Uoverensstemmelse blev indbragt til Ministeriets Afgørelse, svarede dette — jeg maa maaske med den højtærede Formands Tilladelse oplæse et lille Stykke af Skrivelsen —: „Saaledes foranlediget skal Ministeriet ikke undlade at udtale, at man med Direktionen maa være enig i, at der ikke kan være Tale om at godkende Forslaget om Afskaffelse af Lærebogen ved Religionsundervisningen. Lærebogens Anvendelse hviler paa den kongelige Anordning af 3. Oktober 1856, og den repræsenterer den egentlige kristelige Børnelærdom“. Denne Skrivelse er udsendt af det ærede Medlems Meningsfælle, daværende Kultusminister Enevold Sørensen. Her synes jeg rigtignok, at det ærede Medlem fra Nørresundby skulde anvende sit kraftige Skyts. Jeg raabte i sin Tid, da jeg fik at høre om denne Strid mellem Esbjerg Byraad og Direktionen og Kultusministeriet, Vagt i Gevær til Friskolens Venner, men desværre optraadte ved den Lejlighed adskillige af det ærede Medlems Meningsfæller imod mig.

Naar det ærede Medlem sammenligner Skrivelsen fra Kultusminister Enevold Sørensen med den Skrivelse, der er udgaaet fra den nuværende højtærede Kultusminister, vil han se, at der er en kendelig Forskel. Den nuværende højtærede Kultusminister siger, at Midlerne overlades det til de paagældende selv at bestemme. Det vil altsaa sige, at man netop kan gaa den Vej, det ærede Medlem fra Assens mente, man skulde gaa: at gøre Religionsundervisningen historisk, at lægge Bibelhistorien til Grund. Saa faar disse Hovedpunkter i den

kristelige Børnelærdom, som det ærede Medlem fra Assens nævnedes, deres naturlige Plads deri og bliver ikke Genstand for Udenadsterperi, hvad jeg er ganske enig med det ærede Medlem fra Nørresundby i, at de ikke bør være.

Jeg vil meget kraftigt støtte den Henstilling, der blev rettet af det ærede Medlem fra Højrup (J. Fog-Petersen) til den højtærede Kultusminister, om, at den Skrivelse, der er udgaaet til Friskolen i Møborg, ogsaa maatte komme til at gælde alle de offentlige Skoler. Jeg mener ganske vist, at trods Skrivelser og andre Bestemmelser undervises der heldigvis rundt omkring i vort Land i Religion netop paa Grundlag af Bibelhistorien. Ovre hos os ser vi virkelig aldrig Katekismus'en, vi bruger kun Bibelhistorien som Grundlag for Undervisningen i Religion. Jeg mener for øvrigt, at der ikke ved de aarlige Eksaminer burde være befalet Prøve i Religion, det burde være ganske frit. Det foreslog jo ogsaa Kultusminister Appel i sit Skoletilsynslovsforslag, men desværre, da dette kom op i Landstinget, satte man netop Bibelhistorie ind som et af de Fag, der skulde prøves i ved Eksamen, og det var med Støtte af Meningsfæller af det ærede Medlem fra Nørresundby. Ogsaa her mener jeg, der var Anvendelse for det kraftige Skyts, det ærede Medlem anvendte forleden lige overfor Kultusministeren.

Jeg hilser for øvrigt med stor Glæde, at det ærede Medlem fra Nørresundby vil være med til at gøre Religionsundervisningen fuldstændig fri i vore Skoler, saaledes at saavel Lærerne som Forældrene stilles frit der overfor, og han skal i Arbejdet for at faa dette gennemført ikke finde trofastere Vaabenfæller end Medlemmerne af det radikale Venstre. Vi har stemt for et Forslag i den Retning, og det er vort Ønske, at denne Frihed skal gennemføres. Men saa maa det ærede Medlem ogsaa tage Konsekvensen og være med til at arbejde for, at Lærerne kan blive stillet frit lige overfor Medarbejde ved Gudstjenesten, at de kan blive stillet frit lige overfor Kirkesangertjenesten og Organisttjenesten. Der er jo ingen Mening i at stille dem frit det ene Sted uden ogsaa at tage det andet med. Her har vi desværre ogsaa mødt Modstand fra det ærede Medlems Meningsfæller, men jeg er glad ved, at han saa varmt har udtalt sig paa dette Omraade, og jeg er sikker paa, at vi i Fremtiden vil have ham paa vor Side, naar disse Spørgsmaal kommer til Forhandling.

Med Hensyn til den halve Ret, som